

Els grups municipals opinen

Gràcies per no especular

ICV-EUA

Als anys 80 es parlava dels joves com una “generació bloquejada”, bloqueig que venia sobretot de l’atur, de la gran dificultat per trobar feina. Tot i així, qui trobava feina, podia marxar de casa sense massa problemes. A tots els carrers s’hi veien els típics cartells “en venda” o “es lloga” i els preus eren raonables.

Ha passat un quart de segle, i els joves continuem bloquejats. Ara, el mercat laboral ens ofereix feina. Feines de mala qualitat, mal pagades, temporals, precàries, que no s’adiuen amb la formació dels joves, però feines al cap i a la fi que fan disminuir les xifres d’atur juvenil. El problema amb què ens trobem els joves d’avui és que el mercat de lloguer és reduït, de mala qualitat i car, inconcebiblement car.

El que està passant, doncs, és que cada cop hem d’anar més lluny a buscar pis, cada cop hem de retardar més la nostra edat d’emancipació i cada cop ens hem d’endeutar durant més anys, nosaltres i les nostres famílies.

Aquesta reflexió la comparteix l’actual govern de la Generalitat, que treballa per trobar solucions, però Catalunya arriba tard. Concretament, arribem 23 anys tard. Els 23 anys de govern de CiU, en els quals les polítiques d’habitatge social i per a joves van ser totalment inexistents, deixant que el lliure mercat acabés amb el dret de tota la ciutadania a un habitatge digne, causen ara un dèficit molt difícil de resoldre.

Davant d’això, els joves preguntem: Quines són les solucions per reconduir, amb rapidesa i qualitat, aquesta situació? I la resposta que se’ns dona és: Promoure lloguer per a joves, obligar per llei que no menys del 30% dels nous habitatges tinguin preu protegit, comprar milions de metres quadrats a tot Catalunya per promoure habitatge protegit, i signar convenis amb els ajuntaments, les cooperatives i els agents privats i, finalment, rehabilitar habitatges antics per posar-los de nou al mercat de lloguer.

I al Vallès Oriental, què? Doncs de moment, en poc més de dos anys, la Generalitat hi ha construït més de 1.200 habitatges (399 a Granollers), i en té més de 500 en període d’adjudicació, de licitació o de projecte (118 a Granollers). Milers de joves vallesans començaran a gaudir, per fi, del seu dret a emancipar-se.

A CiU i al nostre veí vallesà Felip Puig, no els tremola el pols quan diuen, sabent que menteixen, que el Departament d’Habitatge, dirigit per ICV, està fent pocs habitatges. Caldria recordar-li que en dos anys, s’han construït molts més habitatges dels que es van construir en els últims 6 anys de pujolisme, i que la bombolla especulativa immobiliària a Catalunya va créixer sense frens quan, el mateix Puig en nom de CiU, dirigia ADIGSA.

Així doncs, en nom de Joves d’Esquerra Verda, i segur que de molts altres joves de la nostra comarca, agraïm des d’aquestes línies al Departament d’Habitatge haver posat la primera pedra per fer possible el nostre somni, que no deixa de ser el nostre dret. Gràcies per lluitar contra l’especulació, i gràcies per no especular amb les nostres il·lusions. Gràcies per treballar, de debò, al servei de la gent, al servei dels qui més ho necessiten. Gràcies.

Grup Municipal d’ICV-EUA

Que l’ordinari sigui extraordinari

El butlletí municipal, ara mensual abans semestral, ens presenta i remarca sobretot molts projectes espectaculars, moltes polítiques d’aparador i menys actuacions reals i concretes. És veritat que a Granollers gaudim d’esdeveniments esportius extraordinaris com la lloable, brillant i reeixida Mitja Marató amb una gran poder de convocatòria. Felicitats des de CiU a promotors, organitzadors i participants. És veritat que tenim una festa major extraordinària i una activitat comercial envejable al centre la ciutat. Ens llueix menys, però, la Fira de l’Ascensió. Les entrades i sortides nord-sud les tenim de categoria regional. La imatge

visual no s’adiu amb una ciutat capital d’una comarca tan pròspera com és el Vallès Oriental. Ara, a més, a poc a poc s’esvaeix la possibilitat d’oci al centre. A Granollers l’extraordinari és potent a vegades i a cops flaqueja, però el que de veritat coixeja és el que forma part de l’ordinari, del quotidià de la ciutat, allò que configura l’estada i el feinejar de les persones. El dia a dia de la nostra ciutat, la circulació viària, la neteja, l’estat de voreres i passos de vianants és massa feixuc, està massa ple d’obstacles i dificultats. Des del grup municipal de CiU volem un Granollers que es projecti a l’exterior, amb una

extraordinària, dinàmica i atractiva activitat comercial, cultural, esportiva i ludicorecreativa. Tenim, però, una dèria -la nostra raixa sostinguda- que és fer un seguiment sobretot d’aquesta ordinarietat de la ciutat per mitjà de les sol·licituds diàries. En aquesta legislatura n’hem presentat 412 a iniciativa pròpia i a demanda de la ciutadania, més 13 mocions i 1 recurs. La resposta que obtenim es redueix a una laconica nota d’Alcaldia: “Ho passo al departament corresponent per tal que es porti a la informativa si es creu convenient” a partir d’aquí cap altra resposta, no es deu “creure convenient”. Als ciutadans i ciutadanes també se’ls respon així?

Servicios públicos a precios públicos

Los Ayuntamientos, son el poder público más próximo al ciudadano. El derecho público surgió para poder regular las relaciones entre el ciudadano y la Administración ya que el derecho privado regula las relaciones privadas entre las personas. El poder público tiene su origen y su fin en el derecho público, y es únicamente a ese ámbito en el que tiene que desarrollarse. Digo esto porque a pesar de que acabamos de celebrar los 25 años de Democracia y de constitu-

ción de nuestros Ayuntamientos, vemos como el poder que emana de los Ayuntamientos en algunas ocasiones no tiene bastante con su cometido y altera la barrera entre lo público y lo privado. Es la prestación de servicios a los ciudadanos, los servicios que necesitan, el origen y fin de la acción municipal. Sorprende el trato que se nos da en ocasiones a los ciudadanos, en cuanto a nuestra condición de “paganinis”, como avaladores financieros de los proyectos individualistas

de las carreras de “cuelga medallas” que acostumbran a hacer los que detentan el poder. ¿Es que no tienen, no saben o no quieren mejorar la calidad de servicios de nuestra ciudad? Una ciudad es como un ser vivo, como la suma de todos nosotros, necesita cuidados constantes. Y como tal, tiene que ser mimado y cuidado con las posibilidades de un presupuesto que tiene que ser bien administrado. Buena gestión y servicios públicos necesarios, no